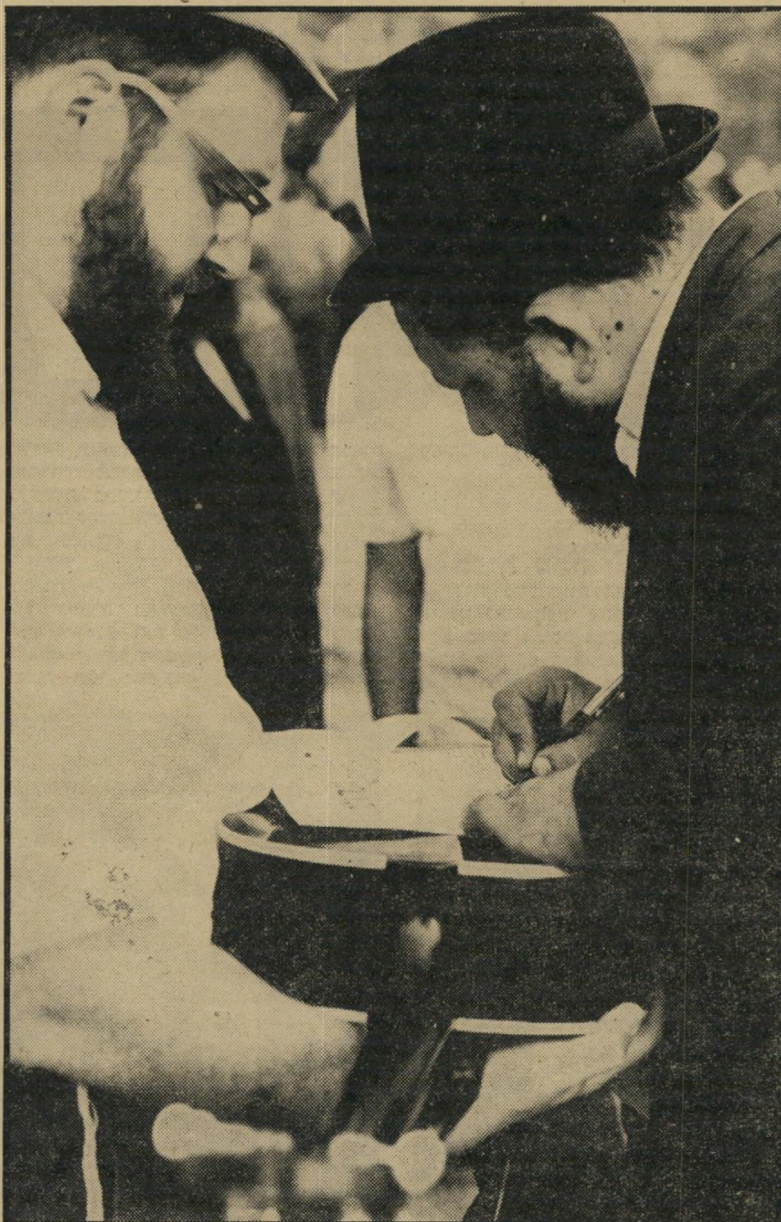

החתן והכלה

הם ויליאם שוואב ואלן ג'יי קורטין. ויליאם הוא תלמיד ישיבה, אלן היתה סטודנטית במיכללת ברקלי בקליפורניה. הם נפגשו בארץ, בבית האהבה של הרבי שלמה קרליבך, שינו לכן את שמותיהם להנהיגה ולזאב. שהרבי המרקד ערך בארץ — והיתה זו חוויה, השתתפו בה יחדיו. בחורי ישיבה מזקנים, אנשי נטורי קרתא, והיפים ארוכי שיער ושזורי פרחים. כשהטקס תם, לאחר שעות ארוכות של זמירות, צעדו כולם יחד בחזרה מחיק הטבע, בו נערכה החופה, לעבר בית-האהבה, כדי להמשיך ולשמה את לב החתן והכלה בריקודים ובזמירות. יבראש צעד שלמה, ידיו מחבקות מדי פעם את כתפיו של אחד מצאן מרעיתי, שפתיו נושקות פה ושם לחי גברית או נשית, וממללות באזני המנושקים מילה טובה — וההיפיים של אלהים מקשיבים בהתלהבות, שותים בצמא כל מילה מפיו. ואכן, אשרי הרבי, שכאלו חסידיו.

ה את החיים הנפלאים שלי עוד יותר נפלאים. גרענד — אוהבת אתכם כליכך הרבה. תודה, מרים. מרים היא המשק של בית-האהבה, שהגיעה אליו מסן-פרנציסקו יחד לה אליה. מאז אמנם נולד להם בן, אך הם ממשיכים רוב בניתו של הרבי. חיים, כמובן. תושבים האחרים — נשואים, רחוקים, בתולות ושאר כלי — ישנים ומתנוררים בצותא כולם.

חתונה

לאורך שעות

גן והכלה, שלכבודם נערכה כל השימחה, נפגשו גם בבית זה. כאשר הודיעו לרבי שהם רוצים להתחתן, מיוחד מסן-פרנציסקו — שם יש לו בית-אהבה נוסף — בין את החופה. טרחה לעשות את כל הדרך הארוכה הזאת? הופעת פני חיילים, מספר הרבי, "ושאלתי חייל אחד מי היה חיתן אותה. הוא לא ידע אפילו את שמו. הייתכן? האם חשוב מיהו האדם שהסך אותו ואת כלתו לבעל ואשה, אחד?"

שלמה גם לא מבין את הרבנים: "איך אפשר לתת אנשים לכיר אותם? סתם ככה, למלמל כמה ברכות, כדי לצאת בה, וללכת?"
כשרבי שלמה עורך חתונה, זו חתונה. היא נמשכת ארוכות. חתונתם של חיהילה וזאבילה היתה הראשונה

הקהל כאשר ירד הערב, הדליקו ה" אורחים נרות, ולאורם נערו כח החופה. נטורי-קרתא התערבבו בהיפיים.

כתובה על ג'יטרה החופה נערכה בתנאים פרטיזניים, כאשר ארבעה מקלות וסלית משמשים חופה. כדי לחתום על הכתובה כנהוג, השאיל אחד ההיפיים לרב את הג'יטרה שלו, כדי שתשמש בתור שולחן.